

GAZETA LWOWSKA

ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI:
LWÓW, UL. SŁOWACKIEGO 6. I-sze p.
Redaktor naczelny przyjmuje codziennie
od godziny 11—12.
Listy należy frankować. — Reklamacie otwarte
wolne od opłaty.

Telefony:
REDAKCJI
21—18
ADMINISTRACJI
21—17

WYCHODZI CODZIENNIE O GODZINIE 3-ciej POPO-
LUDNIU Z WYJĄTKIEM DNI POŚWIĄTECZNYCH

REDAKTOR NACZELNY I ODPOWIEDZIALNY
Dr. MARCELI SZAROTA.

CENA
NUMERU

20 gr.

PRENUMERATA:

Miejscowa miesięcznie: bez dostawy do do-
mu 4.80 — z dostawą 5.30. — Zamiejscowa
miesięcznie z przesyłką pocztową 5.30 —
Zagranicą 7.— P. K. O. Nr. 141.690

Po ukraińskiej deklaracji.

Szybciej, niż przy zeszłorocznej akcji sabotażowej, a przedewszystkiem wyraźniej i bardziej stanowczo, zabrala głos oficjalna i miarodajna opinia ukraińska, by zając stanowisko wobec truskawieckiej tragedji. Zapewne — i to świadczy o jej rozumie — zrozumiała, że po tem, co zaszło, niema miejsca na milczenie, na zwleknięcie, na dyplomatyzowanie. Odpowiedź musiała być natychmiastowa i jasna.

I jest nią. „Bezwarunkowo i stanowczo — czytamy w komunikacie — potępiamy akt zabójstwa śp. p. Tadeusza Hołówki, bez względu na to, kto był jego sprawcą“. To oświadczenie formalnie zamyka dyskusję, a wykonawców krwawego czynu i tych, którzy go inspirowali, wyłącza poza nawias zorganizowanego i odpowiedzialnego społeczeństwa ukraińskiego.

Mniej potrzebny i mniej dla nas zrozumiały jest dalszy punkt deklaracji, stwierdzający, że ogół polskiej prasy „bez żadnej podstawy“ przypisał winę mordu „ukraińskim konspiracyjnym czynnikiem“, niektóre zaś organy, przeniosły nawet odpowiedzialność na całe ukraińskie społeczeństwo. Przyznajemy otwarcie, że nie spotkaliśmy się z poważnym organem polskim, któryby aż tak daleko i poza granice dopuszczalne posunął swe komentarze, popielając nonsens rzeczowy i — łagodnie mówiąc — kardynalny błąd polityczny.

Nawet wówczas, gdy pacyfikacja wprowadziła pośrednio represję zbiorową, odpowiedzialność zbiorowa społeczeństwa ukraińskiego nie istniała. Nie tylko poszczególne wsie, lecz całe powiaty, dziesiątki powiatów, były przez akcję represyjną nietknięte. Nawet wówczas ograniczono tę odpowiedzialność, w imię normalizacji stosunków, do najbardziej skompromitowanych odcinków. Dziś, gdy mamy do czynienia z aktem jednostkowym, w równym stopniu skierowanym przeciw polskiej, jak ukraińskiej racji, przeciw wspólnemu interesowi obu narodowości — pojęcie zbiorowej odpowiedzialności tem bardziej nie istnieje, a polemika z niem jest walką z urojeniem.

Jeszcze trudniej zrozumieć możemy to nagłe uniewinnianie UOW.

Rzecz jasna — póki sprawców nie schwytano, niema dowodu. Ale są poszlaki. Poszlaki wystarczające, aby całę podejrzenie skierować w stronę, która dotychczas nigdy podejrzeń nie unikała, z rejestru zbrodni biorąc na swe konto to nawet, czego autorstwo było wątpliwe. Po raz pierwszy, w sposób i wykrętny i nieprzekonywujący, próbuje się wybielić UWO., przedstawiając ją („Diło“ z 2 bm.) jako „czynnik pokoju i apostołkę „odpreżenia polsko-ukraińskich stosunków“. W ja-

kim celu to się robi?

Tego nie wiemy i to wprowadza w sprawę, przez pierwszy ustęp deklaracji wyjaśnioną, nową niejasność. Represyj, skierowanych przeciw konspiracyjnym gniazdom zbrodni, w każdym razie ta filippika nie odwróci. Ani też nie sprawi takie zacieranie śladów poprawy stosunków do czego klucz posiada społeczeństwo ukraińskie.

„Ta zbrodnia — cytujemy za „Gazetą Polską“ — nie może pozostać

bez następstw. Muszą być wyniszczone wszystkie kryjące się w ciemnościach konspiracji komórki deprawacji dusz młodzieży ukraińskiej. Obojętne jest, czy zło raz posiane krzewi się teraz podług planu i woli siewców, czy obraca się nawet przeciw ich zamierzeniom. Społeczeństwo ukraińskie, ono w pierwszym rzędzie, musi wydać mu stanowczą walkę...“

Tymczasem nieszczerze, sprzeczne z wszystkimi doświadczeniami lat ostatnich osłanianie tych „komórek deprawacji“ opóźnia walkę i maskuje zło. Dlatego jest w reakcji ukraińskiej po wielkiej zbrodni zjawiskiem szkodliwym i pozostanie niem, choćby nawet sprawców nigdy nie schwytano.

Z ostatniej chwili.

Nowa Konstytucja w Jugosławiji.

Białogród, 3 września. (PAT.) Król podpisał nową Konstytucję, przywracającą ustrój parlamentarny.

Białogród, 3 września. (PAT.) Historyczny akt ogłoszenia nowej Konstytucji poprzedzony został wrocznym w dniu wczorajszym gabinetu narodowego, do którego weszła poza członkami dawnego rządu pewna liczba osobistości, odgrywających w

życiu politycznym kraju pierwszorzędną rolę. O godz. 9 wieczorem w pałacu królewskim odbyło się posiedzenie Rady ministrów pod przewodnictwem króla i w obecności prezesa Rady ministrów Żywkowicza, oraz wszystkich członków rządu z wyjątkiem nieobecnych w Białogrodzie ministrów Marynkowicza, Stanicza i Putzelja. Król w przemówieniu swo-

jem wyraził rządowi podziękowanie za dokonane przez niego prace, uwieńczone powodzeniem podkreślając, iż nadeszła chwila wskazana w manifestie z dnia 6 stycznia nadania państwu nowej Konstytucji. Następnie minister dworu odczytał nową Konstytucję, która w dniu dzisiejszym będzie ogłoszona w dzienniku ustaw. Prezes Rady ministrów zabierając głos zaznaczył, że tylko zaufanie, jakim obdarzył król gabinet, umożliwiło mu osiągnięcie takich wyników. Po posiedzeniu gabinetu król podejmował ministrów obiadem.

Białogród, 3 września. (PAT.) Król mianował 6 nowych ministrów bez teki. Poza tem dotychczasowy poseł jugosłowiański w Pradze mianowany został ministrem pracy a Kozicz ministrem sprawiedliwości. Zmianę tę są pierwszym etapem na drodze do wprowadzenia nowego systemu rządów.

Zjazd Związku Izb Przem.-Handl.

rozpocznie się 5 b. m. we Lwowie.

Warszawa, 3 września. (PAT.) W związku z otwarciem Targów Wschodnich zwołany został do Lwowa na dzień 5 września br. Zjazd Związku Izb przemysłowo - handlowych. Z ważniejszych spraw na porządku dziennym figurują: 1) współpraca Izb przemysłowo - handlowych w akcji zwal-

czania bezrobocia, 2) projekt podatku od olejów mineralnych, 3) projekt reformy sprawozdań gospodarczych Izb przemysłowo - handlowych, 4) sprawa przekazania Izbom przemysłowo - handlowym prowadzenia rejestru handlowego. 5) sprawa projektu ustawy turystycznej.

Bunt marynarzy chilijskich

trwa w dalszym ciągu.

Santjago de Chili 3 września (PAT.) Władze nie stłumiły dotychczas buntu marynarzy, którzy opanowali w Coquimbo krążownik i 7 torpedowców. Oficerowie ciągle jeszcze są więzieni przez marynarzy, którzy nie wyrażają większej uступłości. Z przywódcami

buntu rozpoczęto rokowania. Rząd nie cofnąłby się przed wydaniem nakazu, aby lojalne dotychczas łodzie podwodne zaatakowały okręty, opanowane przez zrewoltowanych marynarzy. Możliwe jest, iż w akcji tej wzięłyby również udział samoloty.

Kiedy zwołany będzie Sejm?

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 3 września. Dzisiejsza prasa południowa podaje, że w dalszym ciągu ustala się opinja, iż zwołania sesji nadzwyczajnej Sejmu nie należy oczekiwać we wrześniu, lecz dopiero z początkiem października. Ostateczna decyzja w tej sprawie zapadnie ma w połowie b. m.

Epidemja cholery.

Jerozolima, 3 września. (PAT.) W Bassorah zmarło dotychczas na cholere przeszło 400 osób. Ambulanse sanitarne dokonały przeszło 100.000 szczepień ochronnych przeciwko cholere.

Pola Negri powraca do zdrowia.

N. Jork, 3 września. (PAT.) Z Hollywood donoszą, że Pola Negri, która poddała się niedawno operacji ślepej kiszki, powraca szybko do zdrowia. Artystka powróci ma w najbliższym czasie do pracy.

Uregulowanie działalności „Akcji katolickiej“.

Rzym, 3 września. (PAT.) Agencja Stefaniego podaje następujący komunikat: W wyniku odbytych pomiędzy Watykanem a rządem włoskim rozmów, dotyczących rozwiązania kół młodzieży, zależnych od włoskiej „Akcji katolickiej“ i wogóle działalności teje „Akcji katolickiej“, osiągnięto zgodę, na mocy której włoska „Akcja katolicka“ uznana jest za organizację wyłącznie djecezjalną i podlega bezpośrednio biskupom, którzy wybierają kierowników duchownych i świeckich. Na stanowiska kierownicze akcji katolickiej nie będą mogły być wybrane osoby, należące do opozycji obecnego regime'u. Zgodnie ze swymi celami natury religijnej i nadprzyrodzonej, „Akcja kato-

licka“ nie będzie zajmowała się polityką, a w swych formach organizacyjnych powstrzyma się od wszystkiego, co właściwe jest i należy do tradycji stronnictw politycznych. Sztandarem lokalnych stowarzyszeń „Akcji“ będzie sztandar narodowy. W programie „Akcji katolickiej“ nie będzie leżało tworzenie stowarzyszeń zawodowych i syndykatów rzemieślniczych. „Akcja katolicka“ zatem nie stawia sobie żadnych celów syndykalistycznych. Wewnętrzne sekcje zawodowe, istniejące obecnie, przeznaczone będą celom wyłącznie religijnym i duchowym, a poza tem zmierzają do współpracy, by syndykat prawnie utworzony odpowiadał coraz lepiej zasadom współpracy klas oraz celów

socjalnych i narodowych, do czego zmierza państwo w obecnej organizacji kraju katolickiego. Kola młodzieży, należące do akcji katolickiej, nazywać się będą „Stowarzyszeniami młodzieży Akcji katolickiej“. Stowarzyszenia te będą mogły mieć legitymacje i odznaki członkowskie, ściśle odpowiadające ich celom religijnym, nie będą posiadały innego sztandaru niż narodowy i sztandary religijne. Stowarzyszenia lokalne powstrzymają się od wszelkiej działalności typu sportowego i gimnastycznego i ogranicza się do zebrań o charakterze rozrywkowym i kształcącym o tendencjach religijnych.

Niepotrzebna troska.

(Korespondencja własna „Gazety Lwowskiej“).

Wiedeń, w sierpniu 1931.

Po upalnym i burzliwym lecie tegorocznym, które także Austrii pod wielu względami porządnie dało się we znaki, bardzo wcześnie rozpoczął się tu sezon polityczny. Jeszcze daleko do sesji jesiennej parlamentu, a już zawisła nad Austrią ciężka troska natury wewnętrzno-politycznej, tem dokuczliwsza i tem fatalniejsza, ile że, jak wszyscy przyznają, jest ona właściwie — zupełnie niepotrzebna. Idzie o wybory, których nikt nie chce, których w gruncie rzeczy wszyscy się boją, które bardzo łatwo dałyby się ominąć, a które mimo wszystko najprawdopodobniej jednak się odbędą.

A stało się to tak: kiedy przed dwoma laty pod naciskiem Heimwehry i radykalnej prawicy stanęła na porządku dziennym reforma konstytucji, chrześcijańsko-społeczni przeforsowali swe żądanie, aby zmieniono dotychczasowy sposób wyboru prezydenta państwa. Dotychczas prezydenta wybierało mianowicie „Zgromadzenie Związkowe“ („Bundesversammlung“), złożone z „Rady Związkowej“ („Bundesrat“) i „Rady Narodowej“ („Nationalversammlung“). Prawica, która dążyła celowo do rozszerzenia zakresu działania głowy państwa, słusznie wysunęła żądanie, aby prezydenta, wyposażonego w istotną władzę (prawo mianowania gabinetu, zwoływania i rozwiązywania parlamentu itd.) nie wybierał parlament, lecz ogół wyborców. Sprzeciwiali się temu socjaliści, którzy, zasadniczo są zwolennikami systemu szwajcarskiego, ale zostali oczywiście przegłosowani przez stronnictwa większości. Stało się więc na tem, że wybór prezydenta jest powszechnym i że głosują wszyscy wyborcy, posiadający czynne prawo wyborcze do parlamentu.

W myśl przepisów zmienionej konstytucji pierwszy wybór prezydenta na podstawie powszechnego prawa głosowania powinien być się odbyć już przed kilkoma miesiącami, ale stronnictwa porozumiały się wówczas co do odroczenia wyboru aż do jesieni, licząc na to, że do owego czasu polepszy się sytuacja gospodarcza i że wskutek tego koszta kampanii wyborczej nie zaciężą zbyt wiele na skarb państwa, ani też na samej ludności. Tymczasem sytuacja gospodarcza nie tylko się nie polepszyła, lecz tak krytycznie zastrzyła, że dziś wszyscy dokładnie z tego zdają sobie sprawę, że nie stać zażądać Austrii na ogromny wydatek czterech milionów szwajców. A tym mniej więcej kosztować musi kampania wyborcza wraz z administracyjnymi wydatkami państwa.

Powstała więc ponownie myśl powtórnego odroczenia wyboru względnie zmiany konstytucji, umożliwiającej przeniesienie wyboru na teren parlamentarny. Myśl ta znalazła licznych zwolenników w wszystkich obozach politycznych, ale wskutek rozmaitych intryg zakulisowych nie udało się jej skonkretyzować w postaci jakiegoś rozumnego kompromisu. I tak nagle Austrija w najkrytyczniejszej chwili przesilenia gospodarczego i finansowego stanęła wobec konieczności przeprowadzenia bardzo kosztownego wyboru powszechnego, który z pewnością nie mało się przyczyni do ponownego rozhuśtania namiętności politycznych, uśpionych od szeregu miesięcy pod wrażeniem wspólnej biedy gospodarczej. Słowem: niepotrzebna troska...

A w dodatku w gruncie rzeczy z wyjątkiem kilku kandydatów nikt w Austrii nie odczuwa najmniejszej potrzeby jakiegokolwiek zmiany osobistej na najwyższym stanowisku państwowym. Wszak obecny prezydent dr. Miklas cieszy się istotnie szczerymi sympatiami najszerszych kół ludności i żaden z przywódców politycznych nie odwa-

żyłby się mu zarzucić, jakoby stronnictwo sprawował swój urząd. Toteż śmiało rzecz można, że większość ludności życzy sobie, aby dr. Miklas nadal pozostał prezydentem. I nie jest też bynajmniej wykluczonem, że ta cała impreza wyborcza skończy się ponownym wyborem dra Miklasa. „Wozu der Hinweg um den Herweg?“ — zwykły mawiać Wiedeńczyk w takich razach. POCO było nakładać drogi, by wrócić tam skąd się wyszło?

A jeśli istotnie przyjdzie do wyboru powszechnego, co jak się zdaje nie da się już ominąć, to kampania wyborcza na wszelki wypadek będzie bardzo na-

miętna i może się ewentualnie nawet skończyć załamaniem się koalicji rządowej. Na razie nie wiadomo bowiem, czy uda się skutecznie kompromis stronnictw większości co do osoby kandydata. Wszak nawet w stronnictwie chrześcijańsko-społecznym nie zdołano jeszcze uzgodnić zapatrywań, bo skrzydło radykalno-prawicowe jeszcze zawsze podtrzymuje kandydaturę dra Seipla i prawdopodobnie dopiero w ostatniej chwili zgodzi się na dra Miklasa lub obecnego kanclerza dra Burescha. Wszecchniemcy uchwalili, że wraz z chrześcijańsko-społecznymi stają wprawdzie na stanowisku ściśle konstytucyjnym i domagają się wyboru powszechnego, ale życzą sobie kandydatury jakiejś osobistości stojącej poza stronnictwami, ale — o orientacji anchlussowej. Jeśli przeto obstawać będą przy tem żądaniu, to jasną jest rzeczą, że musiałoby przyjść do rozstrzelenia głosów stronnictw większościowych i do zwycięstwa kandydata socjalisty-

cznego, którym jest naturalnie obecny prezydent parlamentu dr. Karol Renner. Dla pikanterji warto też wspomnieć, że także komuniści postawili własnego kandydata w osobie jednego ze swych przywódców niejakiego p. Kapleniga.

Tak więc wyłoniła się wręcz groteskowa sytuacja: ludność wyborów nie chce i nie chce ich większość przywódców politycznych. Prawie wszyscy są zdania, że najmądrzejszym wyjściem z sytuacji byłoby przełożenie wyborów na teren parlamentarny i ponowne oddanie najwyższej godności państwowej w ręce dra Miklasa. Ale dzięki zacieźtrzewieniu kilku przywódców partynych, dla których ważniejsze są dogmaty polityczne, niż wymogi życia realnego, spada na Austrię zupełnie zbyteczne brzemię kosztownej awantury wyborczej. G.

Uchwały Rady Ministrów.

Warszawa, 2 września. (PAT.). We środę dnia 2 bm. odbyło się pod przewodnictwem Premiera Prystora posiedzenie Rady Ministrów. Na posiedzeniu tem Rada Ministrów poza załatwieniem szeregu spraw bieżących uchwaliła projekt ustawy o zmianie niektórych postanowień ustawy z dnia

26 września 1922, dotyczącej kwalifikacji zawodowych do nauczania w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich państwowych oraz rozporządzenie, ustalające wysokość opłat od pojazdów mechanicznych.

Nowy gabinet angielski zajmie się wyłącznie sprawami wewnętrznymi.

Londyn, 2 września. (PAT.). Dzień rano odbyło się posiedzenie gabinetu, na którym rozpatrywano plan nowych podatków, które stanowią drugą część wielkiego programu rządowego. Wszelkie wysiłki czynione są w tym kierunku, aby parlament mógł być zwołany na 8 bm., choć dotychczas żadna data nie została ustalona.

Londyn, 2 września. (PAT.). „Daily Telegraph“ dowiadyuje się, iż nowy rząd zamierza poświęcić się wyłącznie sprawom wewnętrznym, unikając mieszania się do spraw międzynarodowych, o ile nie będą one poddyktowane koniecznością. Zwoływanie w tym roku do Londynu konferencji mię-

dzynarodowej celem kontynuowania rokowań lipcowych w sprawie kredytu niemieckiego nie jest przewidywane. Również nieprawdopodobne jest odbycie w tym roku w Londynie konferencji w sprawach reparacji lub długów. Informacje te są naogół ściśle czegoś dowodzi chociażby skład delegacji brytyjskiej w Genewie potwierdzających, że Wielka Brytania nie zamierza obecnie angażować się w sprawy międzynarodowych. Lord Reading aczkolwiek jest ministrem spraw zagranicznych zdecydowany jest znaczną część czasu i uwagi poświęcić sytuacji finansowej a także konferencji indyjskiej.

Izba Gmin zwołana została na dzień 8 września b. r.

Londyn, 2 września. (PAT.). Izba Gmin zwołana została na 8 bm. Na posiedzeniu, trwającym prawie 5 godzin, gabinet ustalił ostatecznie swój plan finansowy i powziął decyzję co do redakcji projektu ustaw, jakie mają być przedstawione Izbie gmin. Na otwarciu Izby Mac Donald nie wyjaśniając projektów finanso-

wych rządu, złoży oświadczenie, w którym domagać się będzie niezwłocznej decyzji co do losów rządu narodowego, a głosowanie, jakie zakończy pierwszy dzień obrad, traktowane będzie przez rząd jako głosowanie o wotum ufności. Prawdopodobnie dopiero 9 bm. kanclerz skarbu wygłosi exposé o planach rządowych.

Smetona o Wilnie.

Kowno, 2 września. (PAT.). W Oliwie odbył się kongres stronnictwa tautiników, w którym wzięło udział 15.000 osób. Na kongresie obecny

był prezydent Smetona, który w przemówieniu swoim oświadczył, że najważniejszym zadaniem narodu litewskiego jest odzyskanie Wilna.

Aresztowanie członków b. rządu Primo de Rivery.

Madryt, 2 września. (PAT.). Na żądanie specjalnej komisji parlamentarnej aresztowano i osadzono w więzieniu wojskowym 6 generałów, którzy brali udział w dyrektorjacie wojskowym.

Madryt, 2 września. (PAT.). Are-

szutowano tu gen. Frederico Berenguera, b. gubernatora wojskowego Katalonii, oraz gen. Jordana b. gubernatora Marokka. Obaj aresztowani byli członkami dyrektorjatu Primo de Rivery. Oczekiwane są dalsze aresztowania.

Przed wizytą ministrów francuskich w Berlinie.

Berlin, 2 września. (PAT.). Półurzędowo donoszą. W Genewie omawiana była w ostatnich dniach między Curtiusem a delegatem francuskim

François Poncetem, sprawa wizyty ministrów francuskich w Berlinie. Termin wyjazdu nie został jeszcze ustalony. Mowa jest na razie o 26 wrze-

śnia. Do tego czasu Liga Narodów ukończy swe obrady. Liczą się nawet z zakończeniem sesji na kilka dni przedtem. Minister Briand, którego przyjazd do Genewy oczekują z początkiem następnego tygodnia nie zostanie tam do końca sesji lecz powróci do Paryża wcześniej aby móc wyjechać w odpowiednim terminie do Berlina. W wizycie berlińskiej weźmie również udział premier Laval. Obaj ministrowie francuscy wyjadą tylko w towarzystwie swych najbliższych współpracowników. Wizyta posiadać ma charakter podobny, jak pierwszy wyjazd ministrów niemieckich do Chequers i Paryża. Dotychczasowe przygotowania pozwalają mniemać, że wizyta berlińska doprowadzi również do pozytywnych rezultatów natury gospodarczej.

Berlin, 2 września. (PAT.). Prasa niemiecka donosi z Genewy, że dziś toczy się między ministrem Curtiusem i Grandim rozmowy na temat rewizyty włoskich ministrów w Berlinie. Ze strony włoskiej oświadczone, że termin tej wizyty nie da się obecnie ustalić, gdyż zależy ona od dalszego przebiegu rokowań międzynarodowych, mających się odbyć w najbliższych miesiącach.

CZEŚĆ URZĘDOWA.

Lwów, dnia 28 sierpnia 1931.

O B W I E S Z C Z E N I E Ministra Skarbu

z dnia 25 sierpnia 1931 roku
o wartości jednego grama czystego złota.

Na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 97 poz. 855) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 listopada 1927 r. w sprawie ustalenia trybu ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 932) ustalam na miesiąc wrzesień 1931 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92.44 grosza.

Minister Skarbu:

(—) Jan Piłsudski.

(„Monitor Polski“ Nr. 199, z dnia 31 sierpnia 1931 r.).

RUCH SŁUŻBOWY W MINISTERSTWIE SPRAWIEDLIWOŚCI.

Sądy Okręgowe.

Przeniesieni na inne miejsce służbowe na skutek podania: Kaduszkiewicz Michał, prezes Sądu Okręgowego we Lwowie — na stanowisko prezesa Sądu Okręgowego w Wilnie.

Z urzędu: Karnol Maurycy, podprokurator Sądu Okręgowego w Piotrkowie — na stanowisko podprokuratora Sądu Okręgowego w Kołomyży.

Przeniesieni w stan spoczynku na skutek podania: Scholz Józef, prokurator Sądu Okręgowego w Brzeżanach.

Delegacje: Macheta Józef, sędzia grodzki zamiejski we Lwowie — delegowany do zastępczego pełnienia obowiązków sędziego okręgowego śledczego we Lwowie na okres trzech miesięcy; Tunikowski Franciszek, sędzia okręgowy śledczy we Lwowie — delegowany do zastępczego pełnienia obowiązków sędziego sądu grodzkiego zamiejskiego we Lwowie na okres trzech miesięcy; Matyja Mieczysław, sędzia sądu grodzkiego w Chrzanowie — delegowany do zastępczego pełnienia obowiązków sędziego w sądzie grodzkim w Krakowie do odwołania.

(„Monitor Polski“ Nr. 196, z dnia 27 sierpnia 1931 roku.)

RUCH SŁUŻBOWY W MINISTERSTWIE ROLNICTWA

Przeniesiony radca ministerjalny Kazimierz Mederski z Warszawy do Urzędu Wojewódzkiego w Krakowie na stanowisko radcy wojewódzkiego w VI st. sł.

We Lwowie:

Przeniesieni: nadleśniczy inż. Michał Tarasowicz - Biliński — z nadleśnictwa Nahujowice do biura Dyr. L. P. na stanowisko referendarza. Referendarz inż. Karol Stieber z biura Dyr. L. P. we Lwowie do nadleśnictwa Delatyn na stanowisko nadleśniczego.

Przeniesieni w stan spoczynku: leśniczy Franciszek Drwota i nadleśniczy inż. Józef Lisowski.

(„Monitor Polski“ Nr. 197, z dnia 28 sierpnia 1931 roku.)

MIANOWANIA W GIMNAZJACH PAŃSTWOWYCH.

Pan Kurator Okręgu Szkolnego Lwowskiego zamianował z dniem 1 września 1931 r. p. Stefana Kobuza, nauczycielem gimnazjum państw. im. Józefa Korzeniowskiego w Brodach, p. Tadeusza Kuczkiewicza, nauczycielem I. państw. gimnazjum w Jarosławiu, oraz p. dr. Reginę Schächter, nauczycielką państw. gimnazjum w Brzeżanach.

PRZENIESIENIA W GIMNAZJACH PAŃSTWOWYCH.

Ministerstwo W. R. i O. P. przeniosło z dniem 1 września 1931 r. p. Antoniego Mączaka, nauczyciela XI. państw. gimnazjum we Lwowie do państwowego gimnazjum im. Juliusza Słowackiego w Warszawie, celem pełnienia obowiązków instruktora ministerjalnego przyrodoznawstwa.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego przeniosło z dniem 1 września 1931 r. na własne prośby p. Klotyldę Szymańską, prof. państw. gimnazjum III. w Tarnopolu,

do państwowego gimnazjum żeńskiego w Tarnopolu i ks. dr. Kazimierza Thulliego, profesora państw. gimnazjum X. im. Henryka Sienkiewicza we Lwowie, do państw. gimnazjum VIII. im. Kr. Kazimierza Wielkiego we Lwowie.

MIANOWANIA W SEMINARJACH PAŃSTWOWYCH.

Pan Kurator Okręgu Szkolnego Lwowskiego, zamianował z dniem 1 września 1931 r. p. Franciszka Owdiaką, nauczycielem państwowego Seminarjum nauczycielskiego męskiego w Tarnopolu.

List Marszałka Piłsudskiego do matki ś. p. Tadeusza Hołównki.

Warszawa, 2 września. (PAT.). Marszałek Piłsudski przesłał matce ś. p. Tadeusza Hołównki, następujący list kondolencyjny: Czcigodna Pani! Głęboko wzruszony wiadomością o śmierci ś. p. syna Pani Tadeusza, śpieszę wyrazić Pani cały żal i współczucie. W osobie zmarłego traci Polska jednego z najlepszych synów, go-

rażącego patriotę, bojownika walk o niepodległość i niestrudzonego, pełnego energii pracownika na polu twardej, codziennej pracy pokojowej. Świadomość, iż ta wielka i ciężka strata okrywa żalobą kraj cały, niechaj u mniejszy ból Pani. (—) Józef Piłsudski, Marszałek Polski.

Pogrzeb ś. p. Tadeusza Hołównki.

Na ilustracji naszej widzimy trumnę ze zwłokami ś. p. pośła Tadeusza Hołównki, przykrytą sztandarem Zw. Legionistów Okręgu Warszawskiego,

wnoszoną na cmentarz ewangelicki w Warszawie przez przyjaciół i najbliższych współpracowników zmarłego.

Pierwsza koncesja na sprzedaż alkoholu na dworcu kolejowym.

Warszawa, 3 września. (PAT.). Zgodnie z nowymi przepisami ustawy alkoholowej udzielono wczoraj koncesji na sprzedaż alkoholu restauracji na dworcu głównym w Warszawie. Jest to pierwsza koncesja na sprzedaż alkoholu w obrębie dworca kolejowego.

Zjazd młodzieży faszystowskiej.

Rzym, 2 września. (PAT.). Na zjazd faszystowskich organizacji młodzieży włoskiej zagranicą, który zgromadził w Rzymie w obozie imienia Mussolini'ego około 5.000 chłopców, przybyło m. in. 14-tu chłopców z koła faszystowskiego w Katowicach. Są to przeważnie synowie Włochów, ożenionych z Polkami, mówiący doskonale po polsku. Manifestowali oni wobec przedstawicieli prasy polskiej szczerą sympatię dla Rzeczypospolitej.

Dalsze kondolencje.

W związku z zamordowaniem ś. p. pośła Hołównki, następujące zrzeszenia złożyły w dniu wczorajszym na ręce P. Wojewody w dalszym ciągu wyrazy współczucia, żalu i oburzenia: Zarząd Główny T. S. L. sekcja wschodnia, reprezentowany przez dr. Uhmę i naczelnika Kopacza złożył zapewnienie, że śmierć ś. p. pośła Hołównki, który życie swoje poświęcił za wzniosłą ideę współpracy ludności polskiej i ruskiej w Małopolsce Wschodniej dotknęła głęboko to Towarzystwo, które za jeden z celów swojej pracy oświatowej wyznaczyło sobie wychowanie obywatela wiernego Rzplitej bez względu na jego wyznanie i narodowość. Śmierć ś. p. pośła Hołównki stwierdza, że ofiarna i żmudna praca wychowawcza musi być przez organizacje oświatowe podjęta.

W imieniu Prezydium Giełdy pieniężnej i Giełdy towarowej złożył na ręce P. Wojewody wyrazy najgłębszego współczucia z powodu zgonu ś. p. Hołównki dr. Marceli Paneth.

Ponadto w ciągu wczorajszego popołudnia i dziś rano nadeszło wiele listów kondolencyjnych, a między in. od konsula francuskiego, konsula rumuńskiego, rektora Uniwersytetu Jana Kazimierza i t. d.

Warszawa, 3 września. (PAT.). W piątek, dnia 4 września br. o godzinie 19.40 Minister W. R. i O. P. Janusz Jędrzejewicz wygłosi przed mikrofonem rozgłosni warszawskiej Polskiego Radja przemówienie, poświęcone pamięci tragicznie zmarłego pośła Tadeusza Hołównki. Przemówienie to transmitowane będzie przez wszystkie rozgłosni Polskiego Radja.

Echa mordu w Truskawcu.

Truskawiec, 2 września. (PAT.). W związku z zamordowaniem ś. p. Tad. Hołównki, sędzia śledczy z Drohobycza po przesłuchaniu zawiesił areszt nad Marją Fabiak, pokojową willi Sióstr Bazyljanek i Aleksandrem Bujnyjem, portjerem tejże willi. Dalsze śledztwo w toku.

Mianowanie prezesa Nacz. Komitetu do spraw bezrobocia.

Warszawa, 2 września. (PAT.). Prezes Rady Ministrów powołał na przewodniczącego Naczelnego Komitetu do spraw bezrobocia, prezesa Izby przemysłowej - handlowej w Warszawie Czesława Klarnera, oraz na jego zastępców pp. St. Jurkiewicza i sen. Jerzego Iwanowskiego.

JADWIGA ŁEMPICKA.

Po drugiej stronie Tatr.

Dla mieszkańców i gości Sądeczyny, a zwłaszcza Krynicy, Żegiestowa, Muszyny, Piwnicznej i Rytra jedną z głównych atrakcyj wakacyjnych stanowią tak zwana „wycieczka do Szmeksu“. Wycieczka ta, którą odbywa się albo furkami do Podolińca, a z Podolińca koleją, albo autobusem wprost do Szmeksu, ma dwa od razu magnesy: zagranicę i Wysokie Tatry.

Za tę granicę tutaj dostać się można niesłychanie łatwo. Nie potrzeba żadnych paszportów, podań, ani stempli, wystarczy zwykła graniczna przepustka, ważna na 6 dni, a dająca możliwość podróżowania jak daleko się chce, byle w promieniu pasa granicznego między Czechosłowacją a Polską.

Nasza wycieczka organizowała się w Piwnicznej. O tej przedwstępnej organizacji nie będę się rozpisywać, choć była ona najciekawszą i najzabawniejszą stroną wyprawy. Dość wspomnieć, że w oczekiwaniu sprzyjającej pogody, zdrowia i humoru wszystkich członków „ekspedycji“, w kombinowaniu i

czasu szofera i wogóle możliwie najlepszego momentu dla tej jednodniowej wyprawy, straciliśmy 3 tygodnie czasu, 2 serje przepustek, 2 noce niespania z powodu „Reisefieber“, kilka par podszew, zdartych na umowach z szoferami czeskimi i kilkanaście koron czeskich, które spłynęły ze złotą i smakowitą strugą węgierskiego wina, pitego na Mniszku za powodzenie wyprawy.

Wreszcie pewnej wściekle pochmurnej i niepewnej niedzieli, zajęchali dwa auta czeskie, aby nas zawieźć w krainę mocnych wrażeń. U szoferów była zamówiona pogoda w Smokowcu i widok na Tatry. Wobec tego wsiedliśmy do aut przy mżącym deszczu i zaufaliśmy na los szczęścia małemu czarnekmu potomkowi Judy i stokroć sprytniejszemu odeń synowi skrzyżowanych na pograniczu słowiańskich plemion. Ostatnie otulenie pledami, ostatni łyk śliwownicy (przeciw nudnościom u nowicjuszy), ostatni krzyżyk na drogę — jazda!

Po paru minutach zatrzymujemy się na granicy polsko-czeskiej, na Mniszku. Nasi dobrzy znajomi, celnicy, kontrolują różowe przepustki, a my podziwiamy po raz setny dziwnie malowniczy i dziwnie wymowny biały kościółek Mniszka.

Dobrą drogą, bitym gościńcem, który służył niezliczonym armjom, pochodom i karawanom w ciągu setek lat, starym szlakiem „węgierskim“ zdążamy przez małe osiedla do Lubowli. Droga do Lubowli wznosi się jedną z najpiękniejszych serpentyn nad doliną Popradzką, przebiega popod Krępak, z którym — niesłusznie zresztą — wiąże legendę Twardowskiego, aby dobiec do ruin zamku Lubowelskiego i do starego, o zupełnie odrębnym już kolorycie — miasteczka.

Na szerokim gościńcu przy wjeździe na most urządzamy pierwszy popas. Zdaleka, w białym świetle mglistego ranka, wśród ciągle ruchomych zwalów chmur i mgły ukazują nam się po raz pierwszy Tatry, niebieskawe, fantastyczne, coraz niksze. Dzień chmurzy się coraz bardziej. Otucha, która wstąpiła w nas na widok Tatr, opuszcza nas pod kościołem Lubowelskim, gdzie zaczyna padać zupełnie

ordynarny deszcz. O Tatrach nie mówimy, szoferzy podnoszą budy i zapewnniają, że będzie cudna pogoda, a my pocieszamy się pierwszym łapczywym atakiem na znakomite i arcwtanie melony i kawony tamtejsze.

Ziemia spiska, pełna na każdym kroku pamiątek, związanych z polską przeszłością, wita nas gościnnie, a dziesięć w cudownych koronkach i haftach spieszące na słowackie kazanie, przyglądają się nam, jak swojakom.

Ruszamy dalej. Przelatując przez Podoliniec, widzimy polskie dawne kolegium pijarskie z beczenną biblioteką, podziwiamy i tu i w innych, błyskawicznie mijanych miastach, przedziwnie zachowane stare zabytki średniowieczne, renesansowe i barokowe, widoczne w architekturze domów i bram, wież i kościołów i w szczątkach murów.

Następny postój wypada w Kezmaruku.

Głód owocowy, zaspokajany tutaj wymyślniejszą kombinacją: bananów, brzoskwiń i pomarańcz, dzielimy już z przeżyciami duchowej natury: zwiedzamy 2 kościoły protestanckie.

(C. d. n.)

DZIAŁY SPECJALNE:

Ogólno-Krajowa Grupa Mleczarska
Wystawa Zdrojowisk i Uzdrowisk
— Wystawa Gazowo-Naftowa —
— Wystawa Turystyki wysoko-
górskiej —
Stała karta wstępu po cenie

Dogodną sposobność korzystnych zakupów dają zwiedzającym

XI. TARGI WSCHODNIE WE LWOWIE

od 5-go do 15-go września 1931

Propagandowa podaż artykułów ze wszystkich działów produkcji

Zł. 10— (dla kupców Zł. 5—) daje przyjezdnym prawo do 50% zniżki w drodze powrotnej.

DZIAŁY SPECJALNE:

— Regionalna Grupa Powiatu
— lwowskiego —
Targ hodowlany bydła rogatego,
koni remontowych, trzody chle-
wnej, drobiu i królików —
Pokaz gołębi rasowych i pocztowych
— wycich —
zniżki w drodze powrotnej.

Pożyczka angielska.

Warszawa, 3 września. (PAT). Prasa dowiaduje się, że jeden z największych banków polskich uzyskał w pewnej instytucji finansowej londyńskiej kredyt konsorcjalny w wysokości 200.000 funtów szterlingów. Pożyczka ta jest przeznaczona na sfinansowanie kampanii kilku wielkich fabryk przetworów ziemniaczanych.

Mac Donald nie ustąpi.

Londyn, 2 września. (PAT). W odpowiedzi stronnictwu Labourystów ze swego okręgu którzy zwrócili się do Mac Donalda z żądaniem zrzeczenia się mandatu, premier zaznaczył, iż w odpowiedniej chwili odda się do rozporządzenia swych wyborców, lecz pragnie jasno podkreślić, iż nie poda się do dymisji w jakichkolwiek bądź warunkach jeśliby mogło zaciążyć nad nim oskarżenie, iż uchylił się od obowiązku, który dla niego jest imperatywem, obowiązku ochrony mas pracujących Wielkiej Brytanii od poważnych katastrof.

Wybuch w fabryce.

Paryż, 2 września. (PAT). W fabryce chemicznej w Oezens nastąpił wybuch, skutkiem którego dwie osoby zostały zabite a około 60 odniosło rany, w tym kilka ciężkie. Zniszczeniu uległy również trzy inne fabryki, położone w sąsiedztwie.

PIJCIĘ
Wina RIEDLA
Lwów, Rutowskiego 3.

Zdaleka i zbliska.**Telegraficzne wiadomości ze świata.**

BUDAPESZT. Burza gradowa. Nad miastem Szeksar szalała wczoraj olbrzymia burza gradowa. Masy wody na skutek oberwania się chmury były tak wielkie że ulice miasta zostały w jednej chwili zalane. Szereg sklepów i mieszkań stoi pod wodą. Elektrownia została unieruchomiona, a przewody elektryczne zniszczone. Ulice ucierniały znacznie. W czasie burzy dwóch robotników, jadących wozem utonął.

SALONIKI. Wybuch. W Kawalli wyleciał w powietrze skład dynamitu, należący do towarzystwa budowy portu. Wybuch spowodowany był przez nieostrożność jednego z robotników, który puścił na ziemię skrzynię z nabojami. Robotnik ten został rozerwany na kawałki. Pozatem rannych jest 7 osób. Straty są znaczne.

BARCELONA. Bunt więźniów. Dziś popołudniu w więzieniu Modell wybuchł bunt więźniów, którzy usiłowali zaatakować gubernatora cywilnego, przybyłego celem odwiedzenia głodujących więźniów. Doszło do poważnych zaburzeń. W niektórych punktach gmachu wybuchły pożary. Gwardja cywilna otoczyła więzienie i przywróciła spokój. Straż ogniowa ugasiła pożar.

Ujęcie sprawcy uszkodzenia linii telefonicznej.

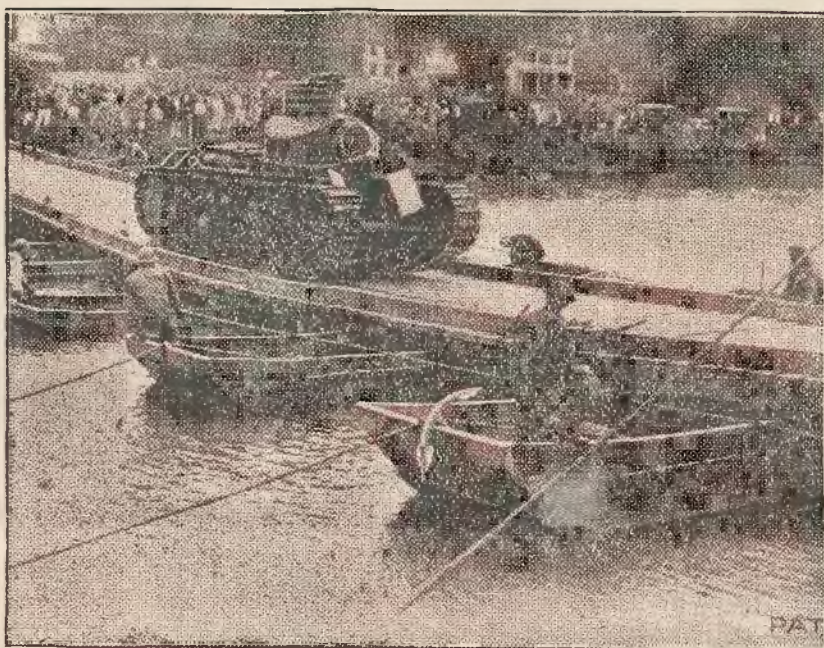
W związku z doniesieniami prasy w sprawie podcięcia słupów telefonicznych w Modryczu pow. Drohobycz, które miało miejsce onegdaj, dowiadujemy się ze źródeł miarodajnych, iż sprawca tego czynu w osobie Jana Kmiołka został ujęty. Pochodzi on z Hubicz pow. Drohobycz. Czynu tego dokonał on na tle zemsty osobistej w stosunku do odbieralni ropy w Modryczu, której prywatną własnością była uszkodzona linia telefoniczna.

Nabożeństwa żałobne za duszę**ś. p. Ministra Czerwińskiego.**

W dniu dzisiejszym o godzinie 10-tej rano odbyło się w Kościele Archikatedralnym uroczyste nabożeństwo za duszę ś. p. dra Sławomira Czerwińskiego, byłego Ministra W. R. i O. P., zmarłego dnia 4 sierpnia r. b. Mszę Świętą celebrował ks. prałat Dziurzyński w otoczeniu licznych duchowieństwa. W prezbiterjum zajęli miejsca: kurator O. S. L. dr. Stefan Świdorski z naczelnikami Wydziałów: Jussem, Kopaczem, Kwiecińskim i Zagajewskim oraz z wizytatorami szkół, poseł dr. Zdzisław Stroński, prezes

BBWR. na Małopolską Wschodnią, dyrektorzy Holender i Deszberg, prezesi Okręgów Związku Nauczycielstwa Polskiego, inspektorowie szkół powiatowych miasta Lwowa i powiatu. Nawę kościelną wypełniły delegacje młodzieży wszystkich szkół lwowskich z nauczycielstwem.

Zaznaczyć należy, że ponadto we wszystkich lwowskich szkołach powiatowych odbyły się dziś osobne nabożeństwa żałobne za duszę ś. p. Zmarłego.

Tank na moście pontonowym.

W czasie ostatnich manewrów w Stanach Zjednoczonych Ameryki Pół., podjęto próby przeprowadzenia ciężkich armat i tanków przez mosty

pontonowe. Próby te powiodły się całkowicie. Na ilustracji naszej widzimy tank przejeżdżający przez most pontonowy.

Udział Kas Chorych w akcji dożywiania bezrobotnych.

Jak się dowiadujemy, Kasy Chorych na terenie całej Polski wezmą udział w akcji pomocy bezrobotnym, mianowicie w zakresie dożywiania dzieci z pośród najbardziej potrzebujących rodzin bezrobotnych.

Poszczególne Kasy Chorych subswdować będą wydatnie instytucje, prowadzące tego rodzaju akcje dożywiania. Władze nadzorcze Kas Chorych wydały już w tej sprawie odpowiednie zarządzenia wszystkim Kasom.

Z Rady miejskiej.

Przed porządkiem dziennym sekretarz Rady odczytał odpowiedź na interpelację r. Włodzimierskiego w sprawie budowy kaplicy przedpogrzebowej na cmentarzu Łyczakowskim na miejscu, gdzie chowa się ludzi zasłużonych. Owóż prezydium wyjaśnia, że urząd budowlany wygotował taki projekt, ale sprawa ta nie była jeszcze omawiana ani przez Magistrat ani też przez odpowiednie sekcje. Wobec tego r. Włodzimierski postawił wniosek nagły oświadczający się przeciw budowaniu kaplicy w tem miejscu. Wniosek uchwalono.

W odpowiedzi na interpelację r. Bilba w sprawie wymierzania podatku lokatorskiego od czynszu brutto, prezydium zaznaczyło, że taki wymiar zarządzony jest przez władze a jeżeli Najwyższy Trybunał jest innego zdania, to zapewne władze zmienią ten sposób wymiaru.

Dr. Dwernicki prosił prezydenta o zajęcie się drogą koło rogatki Żółkiewskiej, prowadzącą do T. S. L. i szkoły. Prez. Brzozowski odpowie-

dział, że zbada tę sprawę i zarządzi co należy.

R. Litwinowicz upomniał się, już po raz drugi o plac przed kościołem św. Antoniego, który wymaga rekonstrukcji. Prezydent przyrzekł zająć się tą sprawą.

Przystąpiono do porządku dziennego. Sprawę udziału miasta Lwowa w Małopolskim Banku komunalnym referował r. dr. Nowak-Przygodzki. W myśl wniosku referenta upoważniono prezydium do wzięcia udziału w subskrypcji tego Banku z kwotą 1 mil. złotych i do podpisania statutu tego Banku w imieniu założycieli. Bank ten ma być akcyjny, dwie trzecie kapitału zakładowego mają złożyć samorzady terytorjalne a resztę przedsiębiorstwa.

Zgodnie z referatem r. Maksymowicza, przyjęto do wiadomości zamknięcie rachunkowe MKE. za r. 1929/30 i udzielono zarządowi absolutorjum.

W myśl wniosku r. E. Kwiatkowskiego delegatem do Kuratorjum fundacji śp. dr. Burzyńskiego wybrano r. dr. Kuczyńskiego.

Zgodnie z wnioskiem komisji-ma-
tki — przedstawionym przez ref. r.
Nowak-Przygodzkiego, delegatami na
zjazd Związku miast małopolskich wy-
brani zostali prez. Brzozowski, wicepr.
dr. Kubala, r. Pawluk, Litwinowicz,
dr. Brzeski, dr. Chołodecki, dr. No-
wak-Przygodzki, dr. Chlamtacz, dr.
Stroński, dr. Löwenherz, dr. Thullie
i dr. Rothfeld.

Wkońcu zabrał głos r. Rybicki, re-
ferent sprawy teatralnej i oświadczył,
że sprawa teatru nie została jeszcze
definitywnie załatwiona przez komisję
i sekcję finansową, wobec tego złoży
on sprawozdanie na specjalnym posie-
dzeniu Rady m., które odbędzie się
dziś o godz. 19.

Król Karol żeni się.

Wiedeń, 2 września. (PAT). Dzien-
nik wiedeński donoszą z Rzymu, ja-
koby król Karol rumuński miał za-
miar ożenić się z najmłodszą córką
króla włoskiego.

Wieści z Sokala.

Komitet pomocy bezrobotnym. — Pożar. —
Kursy handlowe.

(Korespondencja własna „Gazety Lwowskiej“)

Onegdaj utworzył się pod przewodnictwem
zast. starosty p. J. Bauera Powiatowy komitet
pomocy dla bezrobotnych, skupiający przed-
stawicieli wszystkich instytucji społecznych
powiatu. Idąc po linii wskazań Komitetu wo-
jewódzkiego, wybrano Komitet ściślejszy, któ-
ry od razu wszczął energiczną akcję, by jak
najszybciej i najwydatniej przyjąć z pomocą
powiatom dotkniętym klęską bezrobocia.
Zwołana w tym celu sesja wójtów rozdzieliła
kontyngentalnie świadczenia między poszcze-
gólne gminy.

W Przewodowie spłonęło dnia 23 z. m. 11
stodół i 2 budynki mieszkalne. Pożar wybuchł
w mieszkaniu gospodarza Pylpa Pańki skut-
kiem zbrodniczego podpalenia. Szkody ocenia-
ją na kilkadziesiąt tysięcy złotych.

Roczny kurs handlowy dla dorosłych u-
tworzono przy tutejszej trzyletniej koeduka-
cyjnej średniej szkole handlowej.

S.

Dziennik komunistyczny a Bernard Shaw.

Wychodzący w Londynie dziennik
komunistyczny „Daily Worker“ zwró-
cił się do Bernarda Shaw z prośbą u-
dzielenia dziennikowi wywiadu w spra-
wie pobytu dramaturga w Rosji sowie-
ckiej.

Shaw odpowiedział w zwykły so-
bie sposób drwiący, iż artykuły swe
sprzedał już prasie kapitalistycznej,
gdyż jest zdania, że należy... popra-
wiać grzeszników nie zaś sprawiedli-
wych.

„Daily Worker“ jest tem mocno
oburzony.

Podziękowanie.

Wszystkim, którzy z powodu tra-
gicznego zgonu mego ś. p. męża ze-
chcieli złożyć mi wzruszające dowody
współczucia i moralnej pomocy, a
zwłaszcza p. Prezydentowi Rzplitej,
p. Marszałkowi Piłsudskiemu, wszyst-
kim Panom Ministrom, Marszałkom
Izb Ustawodawczych, Bezpartyjnemu
Blokowi Współpracy z Rządem, oraz
licznym instytucjom społecznym i po-
litycznym składam z głębi serca płyną-
ce podziękowanie.

Tadeuszowa Hołówkowa
z rodziną.

Odroczenie Zjazdu naprawy gospodarczej.

W sali malinowej Magistratu warszawskiego odbyło się w dniu wczorajszym posiedzenie komitetu organizacyjnego Zjazdu Naprawy Gospodarczej, który miał się odbyć we Lwowie w dniach 5 i 6 września r. b.

Po wszechstronnem omówieniu obecnej sytuacji, komitet organizacyjny postanowił odroczyć termin Zjazdu do dnia 30 stycznia 1932 r.

Decyzję tę powzięto z uwagi na konieczność rozszerzenia ram organizacyjnych Zjazdu i nadania mu w ten sposób charakteru ogólnospołecznego, mogącego wywrzeć wpływ i przyczynić się do naprawy sytuacji gospodarczej w kraju.

Sto lat temu. Kronika Powstania Listopadowego.

(3 września 1831 r.)

Prezes rządu i naczelny wódz Krukowiecki otrzymał ponownie list od rosyjskiego gen. Witta, który tym razem zawiadomił, iż naczelny wódz rosyjski, marszałek Paskiewicz, pragnie wydelegować gen. Dannenberga celem złożenia ustnego oświadczenia. Na tej podstawie Rada ministrów wyraziła zgodę na wydelegowanie z naszej strony gen. Prądzyńskiego, organizatora Powstania listopadowego, podówczas już majora Piotra Wysockiego, oraz blisko mu politycznie stojącego kapitana Hubego.

Generał Ramorino wysłał parlamentarza do roś. gen. Rosena z wezwaniem do poddania się. Rosen odmówił, gdyż nie miał powodu poddawać się. Grupa Ramoriny zajęła Terespol, lecz opuściła go po krótkim czasie na skutek akcji ze strony Rosena.

W Warszawie spodziewają się lada dzień szturm i z tego względu zarządzono ostre pogotowie wojska. Ludności warszawskiej dokuczają bardzo drożyna żywności, spowodowana brakiem dowozu.

Dziś sto lat temu, dnia 3 września 1831 r. celem ulżenia ludności warszawskiej i zabezpieczenia zaspakajania potrzeb wojska na wypadek szturm Warszawy, zaczęto z Modlina sprowadzać do stolicy żywność i paszę. Umożliwiła to akcja korpusu, wysłanego pod dowództwem gen. Łubieńskiego w Płockie. Przeprowadził on tam liczne rekwizycje i zdobył w ten sposób zasobami zasilili wydatnie magazyny modlińskie. Zabrał też 160 wołów i 70 koni, przeznaczonych dla wojska rosyjskiego. Zamierzał również sprowadzić z Torunia znaczny zapas ryżu, zakupionego jeszcze przed wojną przez Bank Polski. Pod względem zaś operacyjnym omawiany korpus nie odegrał roli. Po chwilowych powodzeniach, korpus został zmuszony do odwrotu i następnie przez nasze naczelné dowództwo skierowany do Ostrołęki.

Gdyby nasze naczelné dowództwo zawróciło również i korpus dowodzony przez gen. Ramorino, losy szturm Warszawy przybrałyby może inny obrót. Na Ramorino niestety pod względem zbliżenia się do Warszawy silnie nie napierano, a on sam konieczności tego nie rozumiał, wzgl. nie chciał rozumieć.

XXVIII. Strzeleckie Mistrzostwa Świata.

Polska na pierwszym miejscu wśród 16-tu narodów.

TRZECI DZIEŃ Z RZĘDU POLSKA ZDOBYWA MISTRZOSTWA ŚWIATA.

Szwajcar i Finlandczyk ustanawiają nowe rekordy światowe.

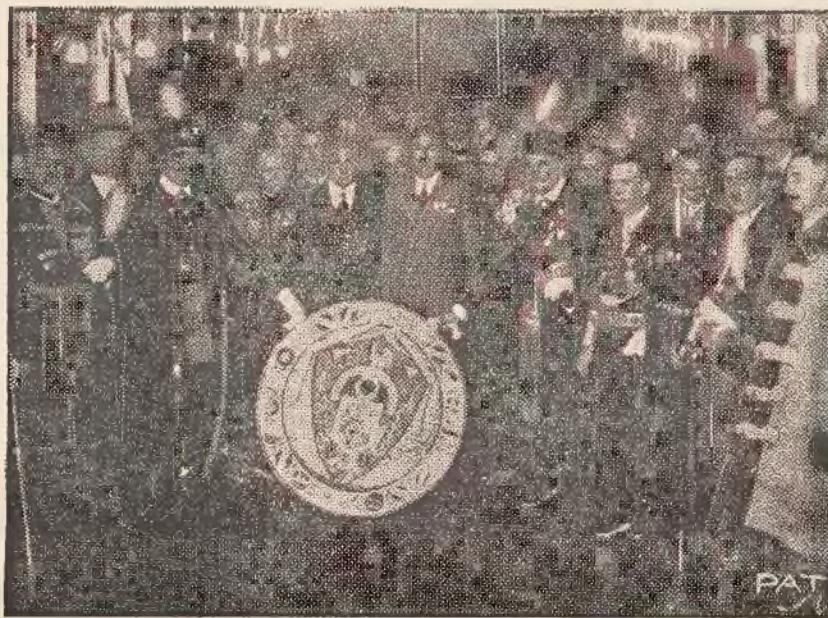
W dziesiątym dniu XXVIII Międzynarodowych Zawodów Strzeleckich, Myśliwskich i Łucznych o Mistrzostwa Świata, został zakończony 3-dniowy bój w strzelaniu do rzutków. Tytuł Mistrza Świata w tej konkurencji zdobył Józef Kiszkurno (Polska), bijąc dotychczasowych Mistrzów Świata — dr. Lumniczer Sandor (Węgry) i Baumgartnera Augusta (Austria). Na 300 krążków zbił Kiszkurno pierwszego dnia 93, drugiego 92 i trzeciego 94, zdobywając 279 punktów. Następni strzelcy osiągnęli: Lumniczer Sandor (Węgry) — 275 pkt., Baumgartner August (Austria) — 271 pkt., hr. Otto Czernin (Austria) —

270 pkt., dr. Mühlbauer Hans (Austria) — 268 pkt. W strzelaniu tem brało udział 18-tu strzelców.

Obok tytułu Mistrza Świata zdobył Kiszkurno Józef (Polska) i tytuł Mistrza Europy za najlepszy wynik dwu pierwszych dni, wynoszący 185 pkt., przed Lumniczer Sandor (Węgry) — 183 pkt. i Montag András (Węgry), — Dora Pál (Węgry) po 181 punktów.

Zespołowo Mistrzostwo Świata zdobyła Austria w składzie — Baumgartner, hr. Czernin, Mühlbauer i Polster Josef, bijąc 705 punktami zespół węgierski (692 pkt.) i polski (678 pkt.).

Z Międzynarodowych Zawodów Strzeleckich.

Ilustracja nasza przedstawia grupę gości uczestników zawodów, zebranych w sali Strzelnicy lwowskiej.

Ponowne zwycięstwo Polski — czwarte już z rzędu, stawia Polskę na pierwszym miejscu wśród 16-tu narodów reprezentowanych na odbywających się Strzeleckich Mistrzostwach Świata. Dotychczas bowiem Francja i Finlandja posiadają tylko trzy tytuły Mistrzów Świata, zaś Szwajcaria, Szwecja, U. S. A. i Norwegja — po dwa. Pozostałe 9 narodów do dnia dzisiejszego jeszcze pierwszych miejsc nie posiada.

Król strzelców świata Karl Zim-

mermann (Szwajcaria) ustalił nowy rekord światowy z karabinu dowolnego w pozycji stojącej, osiągając na 400 możliwych — 360 pkt., co wynosi o jeden punkt więcej od rekordu zeszłorocznego Oksa (Finlandja).

Lindgren Sven Oskar (Finlandja) podniósł natomiast w pozycji leżącej z tego karabinu dotychczasowy rekord światowy o 4 punkty, osiągając — 200 pkt. Rekord w roku ubiegłym należał do Bruce (U. S. A.).

„Wojna domowa“ w Nowym Jorku.

Strzelanina na ulicach Nowego Jorku. — Nocne „polowania“ na przemytników. — Akt oskarżenia przeciw policji. — Czy można usunąć korupcję? (Korespondencja własna „Gazety Lwowskiej“).

Nowy Jork, w sierpniu 1931.

Niewiadomo, co bardziej zaważyło na szali: czy siła i organizacja bandytów i przemytników alkoholu „gangsters“ i „racketeers“), czy też nieumiejętna walka z nimi policji. Lecz rozpanoszenie się zbrodniczego elementu w Ameryce przybrało rozmiary tak potężne, iż nikt w największych ośrodkach nie jest pewien ani życia, ani swego mienia. Doszło do tego, że walki uliczne, strzelanina z karabinów maszynowych, odstrzelanie się z samochodów na najbardziej ruchliwych ulicach, „modne“ dotąd tylko w Chicago, przerzuciło się do Filadelfji i Nowego Jorku. Prasa nowojorska z przerażeniem zapytuje, czy nie powróciły czasy wojny secesyjnej, gdy obywatele bezkarnie do siebie nawzajem strzelali, gdy przechodził w każdej chwili stać się może ofiarą owej bezustannej wojny pomiędzy policją a przemytnikami alkoholu.

Wieloletnią swą bezczynność pragnie nowojorska policja rehabilitować drakońskimi zarządzeniami. Nagle

ogarnęła ją wyjątkowa gorliwość w likwidowaniu band przemytniczych. Gdy dawniej nietylko tacy „potenci“ przemytu jak Jack Diamond lub Al Capone, lecz i drobni „racketeers“ swobodnie krążyli po miastach Ameryki, organizując na oczach policji coraz to nowe „składnice“ alkoholu, lub prowadząc bezkarnie zacięte między sobą walki, wydany zostaje obecnie „cichy rozkaz“ policji, aby przemytników kłaść trupem na miejscu schwywania. Od godziny szóstej wieczór do szóstej rano trwa prawo „wolnego polowania“ na przemytników. Wówczas wyruszają z komisariatów automobile, załadowane policjantami i uzbrojone w karabiny maszynowe. Co wieczór rozpoczyna się w podejrzanych dzielnicach miasta strzelanina; co wieczór pada kilku ludzi trupem. Czy winni? Czy brali udział w organizacjach przemytniczych? Nie wiadomo. Ale policja pokazuje, że jest czynna. Konstytucyjne „przesady“, iż nie ma przestępstwa, o ile nie zosta-

ło stwierdzone przez sąd, iż nie ma kary pozasądowej, a tembardziej — kary śmierci, usunięte zostały na stronę. W wielu wypadkach nie identyfikuje się nawet zabitych. Nocne „operacje wojenne“ okryte są mrokiem tajemnicy i nie wiadomo nawet, czy prowadzone są celowo, czy też naślęp i czy czasami nie mają na celu likwidowania jednych band na korzyść innych, bardziej uprzywilejowanych.

Szef policji nowojorskiej w ten sposób usprawiedliwia wojnę domową na ulicach. „Gangsters“ nas nie oszczędzają. Każdej chwili narazamy swe życie. Wydałem rozkaz: żadnych aresztowań, lecz od razu kulę w łeb: Przeciwstawimy siłę sile, rewolwer — rewolwerowi, karabin maszynowy — takiemuż karabinowi przeciwników. W walce tej wszystko zależne jest od tego, kto pierwszy wystrzeli. Agenci moi nie znają strachu, służba ich wymaga poświęcenia życia. Człowiek nie powinien od obrony przejść do ofensywy“.

Można wierzyć, że policja nowojorska nie zna strachu, ale czy jest uczciwa? Wiele wątpliwości wywołuje w tym względzie już nietylko fama powszechna, lecz urzędowy dokument, stanowiący istny akt oskarżenia przeciw amerykańskiej policji. Jest to raport, złożony prezydentowi

Przyspieszone tempo robót przy budowie magistrali Śląsk—Gdynia.

Tempo robót na magistrali węglowej Śląsk - Gdynia zostało ostatnio znacznie przyspieszone; w chwili obecnej pracuje przy budowie około 7.000 robotników.

Liczba robotników przy budowie magistrali wzrośnie jeszcze w najbliższych dniach do 8.000.

Jak z powyższego wynika, budowa magistrali węglowej stanowi ważny czynnik, przyczyniający się wydatnie do złagodzenia kryzysu bezrobocia.

Co usłyszymy przez radio?

(Audycje własne Rozgłośni Lwowskiej oznaczone drukiem półtłustym).

Piątek, 4 września.

LWÓW (381). Godz. 11.58: Retransmisja sygnału czasu z Obserwatorium Astronomicznego w Warszawie, hejnału z Wieży Mariackiej w Krakowie. — 12.05: Odczytanie programu na dzień bieżący. — 12.10: Koncert z płyt gramofonowych. Płyty z firmy Kain i Syn we Lwowie, ul. Kopernika 11. — 13.10: Transmisja z Warszawy. Urzędowy Komunikat Państwowego Instytutu Meteorologicznego. — 13.20—14.50: Przerwa. — 14.50: Transmisja z Warszawy. Komunikat gospodarczy. — 15.10: Audycja dla dzieci w opracowaniu Ady Arzt-Jampolskiej. — 15.25: Transmisja z Warszawy. Odczyt p. t. „Jak uniknąć zatrucia grzybami“ wygłosi p. Jadwiga Pajon de Moncets. — 15.45: Muzyka z płyt gramofonowych. — 16.10: Lwowski kącik krótkofalowy. — 16.10: Muzyka z płyt gramofonowych. — 16.30: Przegląd gospodarczy p. Marjana Stawińskiego. — 16.50: Transmisja z Warszawy. Pogadanka literacka w języku francuskim wygłosi lektor p. Lucien Roquigny. — 17.10: Muzyka z płyt gramofonowych. — 17.15: Audycja dla chorych. — 17.30: Transmisja z Krakowa. Odczyt p. t. „Charakter człowieka a jego losy“ wygłosi Dr. Tadeusz Frąckowiak. — 18.00: Transmisja z Warszawy. Muzyka lekka i taneczna w wykonaniu orkiestry z dancingu „Polonia Palace Hotel“ pod kier. Franciszka Związka. — 19.00: Rozmaitości. — 19.20: Skrzynka techniczna p. inż. Józefa Mińskiego. — 19.40: Transmisja z Warszawy. Minister Janusz Jędrzejewicz wygłosi przemówienie, poświęcone pamięci Tadeusza Hołówni. — 19.55: Transmisja z Warszawy. Urzędowy Komunikat Państwowego Instytutu Meteorologicznego. — 20.00: Transmisja z Warszawy. Prasowy Dziennik Radjowy. — 20.10: Transmisja z Warszawy. Komunikat sportowy I-szy. — 20.15: Transmisja z Warszawy. Koncert symfoniczny. W przerwie komunikat turystyczny. Wykonawcy: Orkiestra Filharmonii Warszawskiej pod dyr. Kazimierza Wiłkomirskiego i Janina Familier Hepnerowa (fortep.). — 22.00: Transmisja z Warszawy. Feljton p. t. „Podparnie polskie“ wygłosi p. Cezary Jelłenta. — 22.15: Transmisja z Warszawy. Dodatek do Prasowego Dziennika Radjowego. — 22.20: Transmisja komunikatów z Warszawy. — 22.25: Odczytanie programu na dzień następnny. — 22.30—24.00: Transmisja z Warszawy. Muzyka lekka i taneczna.

Hooverowi przez umyślnie powołaną komisję z jedenastu członków pod przewodnictwem senatora Wickershama. Komisja stwierdziła, że policja w Stanach Zjednoczonych jest do cna skorumpowana, że w wielu wypadkach współdziała z przemytnikami i z podejrzanymi „politykami“. Zależność władz policyjnych od burmistrzów, którzy ze swej strony w okresie wyborów, zależni są od wszelkiego rodzaju klik politycznych, będących częstokroć na utrzymaniu u „racketeers“ — oto choroba, gnębiąca amerykańskich stróżów bezpieczeństwa.

Poziom moralny policji obniża się do poziomu klik, dzięki którym komendanci policji doszli do władzy. Jako jedyne wyjście z tej sytuacji, komisja Wickershama zaleca prezydentowi: wstrzymanie stałych zmian personalnych we władzach policji po każdych wyborach, uniezależnienie policji od władz miejskich, stabilizację agentów policyjnych, aby nie musieli obawiać się każdej chwili wydalenia z pracy. wreszcie — usunięcie wszelkiego „politykowania“ z szeregów policji.

M. B.

